

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

20019 INSTRUMENT d'adhesió d'Espanya al Conveni d'UNIDROIT sobre béns culturals robats o exportats il·legalment, fet a Roma el 24 de juny de 1995. («BOE» 248, de 16-10-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució i, per tant, complerts els requisits exigits per la legislació espanyola, estenc aquest Instrument d'adhesió d'Espanya al Conveni d'UNIDROIT sobre béns culturals robats o exportats il·legalment, fet a Roma el 24 de juny de 1995, perquè mitjançant el seu dipòsit i, de conformitat amb el que disposa l'article 21, Espanya passi a ser part del Conveni esmentat.

Per donar fe de tot això signo aquest Instrument, degudament segellat i ratificat pel sotasignat ministre d'Afers Exteriors, amb les declaracions següents:

Declaració que preveu l'article 3 (apartats 5 i 6) de la Convenció:

«L'acció per sol·licitar la restitució d'un bé cultural que formi part del Patrimoni Històric Espanyol és imprescriptible, d'acord amb el que preveu la legislació espanyola.

Fonaments de dret: articles 28 i 29 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.»

Declaració que preveu l'article 13 (apartat 3) de la Convenció:

«Atès que Espanya és un Estat membre de la Unió Europea, es declara expressament que en les relacions amb els estats contractants que són, així mateix, membres de la Unió, s'apliquen exclusivament les normes internes de la UE, i no s'apliquen, per tant, en aquestes relacions les disposicions d'aquest Conveni, l'àmbit d'aplicació de les quals coincideixi amb el de les normes esmentades.»

Declaració que indica l'article 16 de la Convenció:

«Les sol·licituds de restitució o devolució de béns culturals, presentades per un Estat d'acord amb l'article 8 del Conveni, es poden presentar d'acord amb el procediment que preveu l'article 16, apartat b), d'aquest.

S'entén autoritat competent a aquests efectes el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport (Direcció General de Belles Arts i Béns Culturals).»

Madrid, 9 de maig de 2002.

JUAN CARLOS R.

CONVENI D'UNIDROIT SOBRE BÉNS CULTURALS ROBATS O EXPORTATS IL·LEGALMENT

Els estats part en aquest Conveni,

Reunits a Roma a invitació del Govern de la República Italiana del 7 al 24 de juny de 1995 per a una Conferència diplomàtica per a l'adopció del projecte de Conveni d'UNIDROIT sobre la devolució internacional dels béns robats o exportats il·legalment,

Convençuts de la importància fonamental de la protecció del patrimoni cultural i dels intercanvis culturals per promoure la comprensió entre els pobles, i de la difusió de la cultura per al benestar de la humanitat i el progrés de la civilització,

Profundament preocupats pel tràfic il·legal de béns culturals i els danys irreparables que sol tenir com a resultat, tant per als béns mateixos com per al patrimoni cultural de les comunitats nacionals, tribals, autòctones o d'una altra índole, i per al patrimoni comú de tots els pobles, i deplorant en particular el pillatge dels jaciments arqueològics i la consegüent pèrdua d'informacions arqueològiques, històriques i científiques irremplaçables,

Decidits a contribuir de forma eficaç en la lluita contra el tràfic il·lícit de béns culturals mitjançant l'important pas que suposa establir unes regles jurídiques mínimes comunes relatives a la restitució i devolució de béns culturals entre els estats contractants, a fi d'afavorir la preservació i la protecció del patrimoni cultural en interès de tots,

Subratllant que aquest Conveni té per objecte facilitar la restitució i la devolució dels béns culturals i que la creació de qualssevol mecanismes, com ara la indemnització, necessaris per efectuar la restitució i devolució en alguns estats, no significa que les mesures esmentades han de ser adoptades en altres estats,

Afirmant que l'adopció de les disposicions d'aquest Conveni en el futur no constitueix de cap manera una aprovació o legitimació de qualssevol de les transaccions il·legals que s'han pogut produir abans de l'entrada en vigor del Conveni,

Conscients que aquest Conveni no proporciona per si sol una solució als problemes que planteja el tràfic il·lícit, però que inicia un procés encaminat a reforçar la cooperació cultural internacional i a atorgar un espai adequat al comerç legal i als acords interestatals d'intercanvi cultural,

Reconeixent que l'aplicació d'aquest Conveni ha d'anar acompanyada d'altres mesures efectives per a la protecció dels béns culturals, com ara la creació i utilització de registres, la protecció material dels jaciments arqueològics i la cooperació tècnica,

Expressant el seu reconeixement al treball dut a terme per diferents organismes per protegir els béns culturals i, en particular, el Conveni de la UNESCO de 1970, relatiu al tràfic il·legal i a l'elaboració de codis de conducta del sector privat,

Han convingut:

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació i definició

Article 1

Aquest Conveni s'aplica a les sol·licituds de caràcter internacional de:

- a) Restitució de béns culturals robats;
- b) Devolució de béns culturals desplaçats del territori d'un Estat contractant en contravenció de les normes del seu dret que regulen l'exportació dels béns culturals a fi de protegir el seu patrimoni cultural (d'ara endavant denominats «béns culturals exportats il·legalment»).

Article 2

Als efectes d'aquest Conveni, per béns culturals s'entenen els que, per raons religioses o seculares, tenen importància per a l'arqueologia, la prehistòria, la història, la literatura, l'art i la ciència i que pertanyen a una de les categories que enumera l'annex d'aquest Conveni.

CAPÍTOL II

Restitució de béns culturals robats

Article 3

1. El posseïdor d'un bé cultural robat l'ha de restituir.
2. Als efectes d'aquest Conveni, els béns culturals procedents d'excavacions il·legals o els procedents d'excavacions legals que siguin retinguts il·legalment es consideren robats quan això sigui compatible amb el dret de l'Estat en què es va fer l'excavació.

3. Qualsevol sol·licitud de restitució s'ha de presentar en el termini de tres anys a partir del moment en el qual el sol·licitant va tenir coneixement del parador del bé cultural i de la identitat del seu posseïdor i, en tot cas, en el termini de cinquanta anys a partir del moment del robatori.

4. Això no obstant, l'acció per sol·licitar la restitució d'un bé cultural que forma part integrant d'un monument o d'un jaciment arqueològic identificat, o que pertany a una col·lecció pública, està sotmesa únicament a un termini de prescripció de tres anys a partir del moment en què el sol·licitant va tenir coneixement del parador del bé cultural i de la identitat del seu posseïdor.

5. No obstant el que disposa l'apartat anterior, qualsevol Estat contractant pot declarar que l'acció està subjecta a un termini de prescripció de setanta-cinc anys o a un altre termini superior previst per la seva legislació. Qualsevol acció entaulada en un altre Estat contractant per obtenir la devolució d'un bé cultural retirat d'un monument, un jaciment arqueològic o una col·lecció pública situat en un Estat contractant que ha realitzat una declaració a l'efecte també està sotmesa al termini de prescripció esmentat.

6. La declaració que preveu l'apartat anterior es fa en el moment de la signatura, ratificació, acceptació o adhesió.

7. Als efectes d'aquest Conveni per «col·lecció pública» s'entén un grup de béns culturals inventariats o identificats d'una altra manera que siguin propietat de:

- a) Un Estat contractant;
- b) Una entitat regional o local d'un Estat contractant;
- c) Una institució religiosa situada en un Estat contractant; o
- d) Una institució creada per a finalitats essencialment culturals, pedagògiques o científiques en un Estat

contractant i reconeguda a l'Estat esmentat com a institució d'interès públic.

8. Així mateix, l'acció per sol·licitar la restitució d'un bé cultural sagrat o d'importància comunitària que pertanyi a una comunitat tribal o autòctona d'un Estat contractant i sigui utilitzat per aquesta com a part dels costums tradicionals o rituals de l'esmentada comunitat, està sotmesa al termini de prescripció aplicable a les col·leccions públiques.

Article 4

1. El posseïdor d'un bé cultural robat que l'ha de restituir té dret, en el moment de restituir-lo, al pagament d'una indemnització justa i raonable, sempre que el posseïdor no sabés ni raonablement hagués hagut de saber que el bé era robat i sempre que pugui provar que va actuar amb la diligència deguda quan va adquirir aquest bé.

2. Sense perjudici del dret del posseïdor a la indemnització esmentada a l'apartat anterior, s'han de fer esforços raonables per aconseguir que la persona que va transferir el bé cultural al posseïdor, o qualsevol cedent anterior, pagui la indemnització quan això sigui conforme amb el dret de l'Estat en què es va presentar la sol·licitud.

3. El pagament de la indemnització al posseïdor pel sol·licitant, quan així s'exigeix, no afecta el dret del sol·licitant a reclamar-ne el reembors a qualsevol altra persona.

4. En determinar si el posseïdor va actuar amb la diligència deguda, es tenen en compte totes les circumstàncies relatives a l'adquisició, entre aquestes la condició de les parts, el preu pagat, si el posseïdor va consultar qualsevol registre de béns culturals robats raonablement accessible i qualsevol altra informació o documentació pertinents que hagi pogut obtenir raonablement, i si el posseïdor va consultar organismes accessibles o va realitzar qualsevol altra gestió que una persona raonable hauria realitzat en les mateixes circumstàncies.

5. El posseïdor no gaudeix d'una posició més favorable que la persona de la qual hagi adquirit el bé cultural per herència o un altre mode d'adquisició a títol gratuït.

CAPÍTOL III

Devolució de béns culturals exportats il·legalment

Article 5

1. Un Estat contractant pot sol·licitar al tribunal o a una altra autoritat competent d'un altre Estat contractant que ordeni la devolució d'un bé cultural exportat il·legalment del territori de l'Estat requeridor.

2. Es considera exportat il·legalment qualsevol bé cultural que ha estat exportat temporalment del territori de l'Estat requeridor per a les finalitats de la seva exposició, investigació o restauració, d'acord amb un permís expedit de conformitat amb les normes del seu dret que regulen l'exportació dels béns culturals a fi de protegir el seu patrimoni cultural, i que no sigui tornat de conformitat amb les condicions d'aquest permís.

3. El tribunal o una altra autoritat competent de l'Estat requerit ordena la devolució d'un bé cultural exportat il·legalment si l'Estat requeridor prova que l'exportació del bé menyscaba de forma significativa un o diversos dels interessos següents:

- a) La conservació material del bé o del seu context;
- b) La integritat d'un bé complex;

c) La conservació d'informació de caràcter científic o històric, entre altres, relativa al bé;

d) La utilització tradicional o ritual del bé per una comunitat tribal o autòctona o acreditar que el bé revesteix una importància cultural significativa per a l'Estat requeridor.

4. Qualsevol sol·licitud presentada en virtut de l'apartat 1 d'aquest article ha d'anar acompanyada de qualsevol informació de fet o de dret que pugui ser d'utilitat al tribunal o una altra autoritat competent de l'Estat requerit per determinar si es compleixen els requisits que estableixen els apartats 1 a 3.

5. Qualsevol sol·licitud de devolució s'ha de presentar en el termini de tres anys a partir del moment en què l'Estat requeridor va tenir coneixement del parador del bé cultural i de la identitat del seu posseïdor i, en qualsevol cas, dins del termini de cinquanta anys a partir de la data de l'exportació o de la data en què s'hauria hagut de tornar el bé conforme al permís al qual es refereix l'apartat 2 d'aquest article.

Article 6

1. El posseïdor d'un bé cultural que ha adquirit aquest bé després que ha estat exportat il·legalment té dret, en el moment de la seva devolució, al pagament per l'Estat requeridor d'una indemnització justa i raonable, sempre que el posseïdor no sabés ni raonablement hagués hagut de saber en el moment de l'adquisició que el bé havia estat exportat il·legalment.

2. En determinar si el posseïdor va saber o raonablement devia saber que el bé cultural havia estat exportat il·legalment, s'han de tenir en compte les circumstàncies relatives a l'adquisició, inclosa l'absència d'un certificat d'exportació exigint d'acord amb el dret de l'Estat requeridor.

3. En lloc de la indemnització i d'acord amb l'Estat requeridor el posseïdor que ha de tornar el bé cultural a aquest Estat pot decidir:

- a) Conservar la propietat del bé; o
- b) transferir la propietat a títol oneros o gratuït a una persona de la seva elecció que resideixi a l'Estat requeridor i que ofereixi les garanties necessàries.

4. Els costos derivats de la devolució del bé cultural de conformitat amb aquest article són sufragats per l'Estat requeridor, sense perjudici del dret d'aquest Estat a obtenir el reembors dels esmentats costos de qualsevol altra persona.

5. El posseïdor no gaudeix d'una situació més favorable que la persona de la qual ha adquirit el bé cultural per herència o una altra manera d'adquisició a títol gratuït.

Article 7

1. Les disposicions d'aquest capítol no són aplicables quan:

- a) L'exportació d'un bé cultural ja no és il·legal en el moment en què se'n sol·licita la devolució; o
- b) el bé ha estat exportat en vida de la persona que el va crear o durant els cinquanta anys següents a la mort d'aquesta persona.

2. No obstant el que disposa la lletra b) de l'apartat anterior, les disposicions d'aquest capítol són aplicables quan el bé cultural ha estat creat per un o diversos membres d'una comunitat autòctona o tribal per al seu ús tradicional o ritual per aquesta comunitat i el bé ha de ser tornat a la comunitat esmentada.

CAPÍTOL IV

Disposicions generals

Article 8

1. Qualsevol sol·licitud fundada en els capítols II o III es pot presentar davant dels tribunals o altres autoritats competents de l'Estat contractant en què radiqui el bé cultural, a més dels tribunals o altres autoritats competents que puguin conèixer del litigi en virtut de les normes vigents als estats contractants.

2. Les parts poden convenir a sotmetre el litigi a qualsevol tribunal o a una altra autoritat competent, o a arbitratge.

3. Es poden imposar les mesures provisionals o cautelars que preveu la llei de l'Estat contractant en què radiqui el bé encara que la sol·licitud de restitució o de devolució del bé es presenti davant dels tribunals o altres autoritats competents d'un altre Estat contractant.

Article 9

1. Res del que disposa aquest Conveni impedeix a un Estat contractant aplicar qualsevol normes que siguin més favorables a la restitució o a la devolució de béns culturals robats o exportats il·legalment que les que estableix aquest Conveni.

2. No es pot interpretar que d'aquest article neixi l'obligació de reconèixer o de donar força executiva a la resolució d'un tribunal o d'una altra autoritat competent d'un altre Estat contractant que s'aparti del que disposa aquest Conveni.

Article 10

1. Les disposicions del capítol II s'apliquen únicament respecte d'un bé cultural que ha estat robat posteriorment a l'entrada en vigor d'aquest Conveni respecte de l'Estat en què es va presentar la sol·licitud, sempre que:

- a) El bé hagi estat robat del territori d'un Estat contractant després de l'entrada en vigor del Conveni per a aquest Estat; o
- b) el bé estigui en un Estat contractant després de l'entrada en vigor del Conveni per a aquest Estat.

2. Les disposicions del capítol III s'apliquen únicament respecte d'un bé cultural que ha estat exportat il·legalment posteriorment a l'entrada en vigor d'aquest Conveni tant per a l'Estat requeridor com per a l'Estat en què es presenta la sol·licitud.

3. Aquest Conveni no legitima de cap manera cap transacció il·legal que hagi tingut lloc abans de l'entrada en vigor d'aquest Conveni o que estigui exclosa de l'aplicació d'aquest en virtut del que disposen els apartats 1 o 2 d'aquest article, ni limita el dret d'un Estat o d'una altra persona a entaular, fora del marc d'aquest Conveni, una acció per obtenir la restitució o la devolució d'un bé cultural robat o exportat il·legalment abans de l'entrada en vigor d'aquest Conveni.

CAPÍTOL V

Disposicions finals

Article 11

1. Aquest Conveni queda obert a la signatura en la reunió de clausura de la conferència diplomàtica per a l'adopció del projecte de Conveni d'UNIDROIT sobre

la devolució internacional dels béns culturals robats o exportats il·legalment i roman obert a la signatura per tots els estats a Roma fins al 30 de juny de 1996.

2. Aquest Conveni està subjecte a ratificació, acceptació o aprovació pels estats que l'han signat.

3. Aquest Conveni queda obert a l'adhesió de tots els estats que no siguin signataris a partir de la data en què quedi obert a la signatura.

4. La ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió estan subjectes al dipòsit d'un instrument formal a aquest efecte en poder del dipositari.

Article 12

1. Aquest Conveni entra en vigor el primer dia del sisè mes següent a la data del dipòsit del cinquè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

2. Respecte de cada Estat que ratifiqui, accepti, aprovi o s'adhereixi a aquest Conveni després del dipòsit del cinquè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, aquest Conveni entra en vigor el primer dia del sisè mes següent a la data del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Article 13

1. Aquest Conveni no afecta cap instrument internacional que vinculi jurídicament qualsevol Estat contractant i que contingui disposicions relatives a les matèries regulades per aquest Conveni, llevat que els estats vinculats per aquest instrument facin una declaració en contrari.

2. Qualsevol Estat contractant pot fer amb un o diversos estats contractants acords encaminats a millorar l'aplicació d'aquest Conveni en les seves relacions mútues. Els estats que facin un acord d'aquesta índole transmeten una còpia d'aquest al dipositari.

3. En les seves relacions mútues, els estats contractants que siguin membres d'altres organitzacions d'integració econòmica o d'organismes regionals poden declarar que apliquen les normes internes de les organitzacions o els organismes esmentats i que, per tant, no apliquen en aquestes relacions les disposicions d'aquest Conveni l'àmbit d'aplicació de les quals coincideixi amb el de les normes esmentades.

Article 14

1. Qualsevol Estat contractant que està format per dues o més unitats territorials, amb independència que aquestes tinguin o no diferents ordenaments jurídics aplicables a les matèries regulades per aquest Conveni, pot declarar, en el moment de la signatura o del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, que aquest Conveni s'aplica a totes les seves unitats territorials o únicament a una o diverses d'aquestes, i en qualsevol moment pot substituir la declaració esmentada per una altra.

2. Aquestes declaracions s'han de notificar al dipositari i designar expressament les unitats territorials a les quals s'aplica el Conveni.

3. Si, en virtut d'una declaració feta a l'empara d'aquest article, el Conveni s'aplica a una o diverses unitats territorials d'un Estat contractant, però no a totes, la referència:

a) Al territori d'un Estat contractant que conté l'article 1 s'entén feta al territori d'una unitat territorial de l'Estat esmentat;

b) A un tribunal o a una altra autoritat competent de l'Estat contractant o de l'Estat requerit s'entén feta al tribunal o a una altra autoritat competent d'una unitat territorial de l'Estat esmentat;

c) A l'Estat contractant en què radiqui el bé cultural que conté l'apartat 1 de l'article 8 s'entén feta a la unitat territorial de l'Estat esmentat en què radiqui el bé;

d) A la llei de l'Estat contractant en què radiqui el bé que conté l'apartat 3 de l'article 8 s'entén feta a la llei de la unitat territorial de l'Estat esmentat en què radiqui el bé; i

e) a un Estat contractant que conté l'article 9 s'entén feta a una unitat territorial d'aquest Estat.

4. Si un Estat contractant no fa cap declaració d'acord amb l'apartat 1 d'aquest article, aquest Conveni s'aplica a totes les unitats territorials d'aquest Estat.

Article 15

1. Les declaracions fetes en virtut d'aquest Conveni en el moment de la signatura estan sotmeses a confirmació en el moment de la ratificació, acceptació o aprovació.

2. Les declaracions i la confirmació d'aquestes es consignen per escrit i es notifiquen formalment al dipositari.

3. Qualsevol declaració té efecte a l'entrada en vigor d'aquest Conveni respecte de l'Estat declarant. Això no obstant, quan el dipositari rep la notificació formal d'una declaració després d'aquesta entrada en vigor, la declaració té efecte el primer dia del sisè mes següent a la data del seu dipòsit en poder del dipositari.

4. Qualsevol Estat que fa una declaració en virtut d'aquest Conveni la pot retirar en qualsevol moment mitjançant una notificació per escrit adreçada al dipositari. Aquesta retirada té efecte el primer dia del sisè mes següent a la data del seu dipòsit en poder del dipositari.

Article 16

1. Cada Estat contractant declara, en el moment de la signatura, acceptació, aprovació o adhesió, que les sol·licituds de restitució o de devolució de béns culturals presentades per un Estat d'acord amb l'article 8 poden ser presentades d'acord amb un o diversos dels procediments següents:

a) Directament davant dels tribunals o altres autoritats competents de l'Estat declarant;

b) Per mitjà d'una o diverses autoritats designades per l'esmentat Estat per rebre aquestes sol·licituds i per transmetre-les als tribunals o altres autoritats competents de l'Estat esmentat;

c) Per conducte diplomàtic o consular.

2. Cada Estat contractant pot designar també els tribunals o altres autoritats competents per ordenar la restitució o la devolució de béns culturals d'acord amb les disposicions dels capítols II i III.

3. Les declaracions fetes en virtut dels apartats 1 i 2 d'aquest article poden ser modificades en qualsevol moment per una nova declaració.

4. Les disposicions dels apartats 1 a 3 d'aquest article no afecten altres acords bilaterals o multilaterals sobre assistència judicial en matèria civil i mercantil que hi pugui haver entre els estats contractants.

Article 17

En el termini de sis mesos a partir de la data del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, apro-

vació o adhesió, cada Estat contractant facilita al dipositarí informació escrita en una de les llengües oficials del Conveni sobre la legislació per la qual es regeix l'exportació dels seus béns culturals. Aquesta informació s'actualitza periòdicament quan és procedent.

Article 18

No s'admeten altres reserves que les expressament autoritzades en aquest Conveni.

Article 19

1. Aquest Conveni pot ser denunciat per qualsevol Estat part en qualsevol moment posterior a la data en què entra en vigor per a aquest Estat, mitjançant el dipòsit d'un instrument a tal efecte en poder del dipositarí.

2. La denúncia té efecte el primer dia del sisè mes següent al dipòsit de l'instrument de denúncia en poder del dipositarí. Quan a l'instrument de denúncia s'estableix un termini superior perquè tingui efecte la denúncia esmentada, aquesta té efecte a l'expiració de l'esmentat termini superior a partir del dipòsit de l'instrument de denúncia en poder del dipositarí.

3. No obstant aquesta denúncia, aquest Conveni continua sent aplicable a qualsevol sol·licitud de restitució o de devolució d'un bé cultural presentada abans de la data en què la denúncia té efecte.

Article 20

El president de l'Institut Internacional per a la Unificació del Dret Privat (UNIDROIT) pot convocar periòdicament, o en qualsevol moment a petició de cinc estats contractants, un comitè especial per tal d'examinar el funcionament pràctic d'aquest Conveni.

Article 21

1. Aquest Conveni queda dipositat en poder del Govern de la República Italiana.

2. El Govern de la República Italiana:

a) Informa tots els estats que han signat o s'han adherit a aquest Conveni i el president de l'Institut Internacional per a la Unificació del Dret Privat (UNIDROIT) de:

i) Qualsevol nova signatura o dipòsit d'un instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, junt amb la seva data;

ii) Qualsevol declaració feta de conformitat amb aquest Conveni;

iii) La retirada de qualsevol declaració;

iv) La data d'entrada en vigor d'aquest Conveni;

v) Els acords que esmenta l'article 13;

vi) El dipòsit d'un instrument de denúncia d'aquest Conveni junt amb la data del seu dipòsit i la data en què la denúncia té efecte;

b) Transmet còpies certificades d'aquest Conveni a tots els estats signataris, a tots els estats que s'adhereixin al Conveni i al president de l'Institut Internacional per a la Unificació del Dret Privat (Unidroit);

c) Exerceix qualssevol altres funcions que incumbeixen habitualment els dipositaris.

Per donar fe de tot això els plenipotenciaris infrascrits, degudament autoritzats, signen aquest Conveni.

Fet a Roma, el vint-i-quatre de juny de mil nou-cents noranta-cinc, en un original únic, en anglès i en francès, i ambdós textos són igualment autèntics.

ANNEX

a) Col·leccions i espècimens rars de zoologia, botànica, mineralogia i anatomia; objectes d'interès paleontològic.

b) Béns relacionats amb la història, inclosos la història de la ciència i la tècnica, la història militar i social i la vida dels dirigents, pensadors, savis i artistes nacionals, així com els esdeveniments d'importància nacional.

c) El producte d'excavacions arqueològiques (legals i clandestines) i de troballes arqueològiques.

d) Elements procedents de monuments artístics o històrics o de jaciments arqueològics que han estat disgregats.

e) Antiguitats de més de cent anys, com ara inscripcions, monedes i segells gravats.

f) Objectes d'interès etnològic.

g) Béns d'interès artístic, com ara:

i) Quadres, pintures i dibuixos fets enterament a mà sobre qualsevol suport i amb qualsevol material (a excepció dels dibuixos industrials i dels articles manufacturats decorats a mà);

ii) Obres originals de l'estatuària i l'escultura en qualsevol material;

iii) Gravats, estampes i litografies originals;

iv) Construccions i muntatges artístics originals en qualsevol material.

h) Manuscrits rars i incunables, llibres, documents i publicacions antics d'interès especial (històric, artístic, científic, literari, etc.), separatament o en col·leccions.

i) Segells de correus, timbres fiscals i similars, separatament o en col·leccions.

j) Arxius, inclosos els fonogràfics, fotogràfics i cinematogràfics.

k) Mobles amb més de cent anys i instruments de música antics.

Estats part	Signatura	Data dipòsit instrument	Entrada en vigor
Argentina		3- 8-2001 AD	1- 2-2002 (*)
Declaració article 16			
Bolívia	29- 6-1996	13- 4-1999 R	1-10-1999
Brasil		23- 3-1999 AD	1- 9-1999 (*)
Declaració article 16			
Burkina Faso	24- 6-1995		
Cambodja	24- 6-1995	11- 7-2002 R	1- 1-2003 (*)
Declaració articles 3 (5) i 16			
Xina		7- 5-1997 AD	1- 7-1998 (*)

Estats part	Signatura	Data dipòsit instrument	Entrada en vigor
Declaració articles 3 (5) i 16			
Costa d'Ivori	24- 6-1995		
Croàcia	24- 6-1995	20- 9-2000 RD	1- 3-2001 (*)
Declaració article 16			
Equador		26-11-1997 AD	1- 7-1998
El Salvador		16- 7-1999 AD	1- 1-2000 (*)
Declaració article 16			
Espanya		21- 5-2002 AD	1-11-2002 (*)
Declaració articles 3 (5), 13 (3) i 16			
Finlàndia	1-12-1995	14- 6-1999 R	1-12-1999 (*)
Declaració articles 13 (3) i 16			
França	24- 6-1995		
Geòrgia	27- 6-1995		
Guinea	24- 6-1995		
Hongria	24- 6-1995	8- 5-1998 R	1-11-1998 (*)
Declaració articles 3 (5) i 16			
Itàlia	24- 6-1995	11-10-1999 R	1- 4-2000 (*)
Declaració articles 13 (3) i 16			
Lituània	24- 6-1995	4- 4-1997 R	1- 7-1998 (*)
Declaració article 16			
Noruega		28- 9-2001 AD	1- 3-2002 (*)
Declaració articles 3 (5) i 13 (3)			
Països Baixos	28- 6-1996		(*)
Declaració articles 13 (3) i 16			
Pakistan	27- 6-1996		
Paraguai	13- 6-1996	27- 5-1997 R	1- 7-1998 (*)
Declaració article 16			
Perú	28- 6-1996	5- 3-1998 R	1- 9-1998 (*)
Declaració article 16			
Portugal	23- 4-1996		
Romania	27- 6-1996	21- 1-1998 R	1- 7-1998 (*)
Declaració article 16			
Rússia, Federació de	29- 6-1996		
Senegal	29- 6-1996		
Suïssa	26- 6-1996		
Zàmbia	24- 6-1995		

AD: adhesió.

R: ratificació.

(*): reserves i declaracions.

Argentina: La República Argentina declara que les sol·licituds de restitució o de devolució dels béns culturals presentades per un Estat en virtut del que disposa l'article 8 s'han de presentar per conducte diplomàtic o consular, de conformitat amb l'article 16(1)c).

Brasil: La República Federativa del Brasil declara que, de conformitat amb l'article 16 del Conveni, els estats

part en el Conveni esmentat poden presentar les sol·licituds de restitució o de devolució de béns culturals directament davant dels tribunals o altres autoritats brasileres competents.

Cambodja: De conformitat amb el que disposa l'article 16 del Conveni, les sol·licituds de restitució o de devolució de béns culturals presentades per un Estat con-

tractant en virtut del que disposa l'article 8 han de ser transmises al Regne de Cambodja per conducte diplomàtic o consular.

En virtut del que disposa l'article 3 del Conveni, les accions per sol·licitar la restitució d'un bé cultural robat que formi part integrant d'un monument o d'un jaciment arqueològic, o que pertanyi a una col·lecció pública, són imprescriptibles.

Xina: La Xina declara que, de conformitat amb l'apartat 5 de l'article 3 del Conveni, considera que l'acció està subjecta a un termini de prescripció de setanta-cinc anys. També va formular una declaració relativa a l'article 8.

La República Popular de la Xina declara que, de conformitat amb l'apartat 5 de l'article 3 del Conveni, considera que l'acció està subjecta a un termini de prescripció de setanta-cinc anys. Les sol·licituds de restitució o de devolució de béns culturals es poden presentar davant dels tribunals xinesos, bé directament, bé per conducte de les autoritats competents de l'administració de béns culturals, de conformitat amb l'article 8.

L'adhesió de la Xina al Conveni no implica que la Xina legítimament el robatori o l'exportació de béns culturals que han tingut lloc abans de l'entrada en vigor del Conveni. La Xina es reserva el dret de recuperar els béns culturals robats o il·lícitament exportats abans de l'entrada en vigor del Conveni.

Croàcia: De conformitat amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 16 del Conveni (...), la República de Croàcia declara que qualsevol Estat part en aquest Conveni pot presentar a Croàcia les seves sol·licituds de devolució o de restitució de béns culturals en virtut del que disposa l'article 8 per conducte diplomàtic o consular.

El Salvador: La República d'El Salvador declara que, de conformitat amb l'article 16 del Conveni, els estats part en aquest Conveni poden presentar les seves sol·licituds de devolució o de restitució de béns culturals directament al Ministeri d'Afers Exteriors.

Finlàndia: El Govern de Finlàndia, com a membre de la Unió Europea, declara que, de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 13 del Conveni, aplica en les seves relacions amb altres estats contractants que siguin membres de la Unió Europea les normes internes de l'esmentada organització i que, per tant, no aplica en les seves relacions amb els esmentats estats contractants les disposicions d'aquest Conveni l'àmbit d'aplicació de les quals coincideixi amb el de les normes esmentades.

A més, el Govern de Finlàndia declara, de conformitat amb l'article 16 del Conveni, que les sol·licituds de restitució o de devolució de béns culturals es poden presentar d'acord amb el procediment al qual fa referència l'article 16.1.a). El Ministeri de Justícia és l'autoritat designada per rebre les sol·licituds a l'empara del capítol III d'aquest Conveni.

Hongria: La República d'Hongria declara que, de conformitat amb l'apartat 5 de l'article 3, les accions per a la restitució de béns culturals (en relació amb el que disposa la legislació hongaresa) no estan subjectes a cap termini de prescripció.

De conformitat amb l'article 16, les sol·licituds de restitució o de devolució de béns culturals es poden presentar per conducte diplomàtic o consular. A la República d'Hongria, el Ministeri de Cultura i Educació trasllada les sol·licituds al Tribunal Suprem, competent per conèixer les demandes de naturalesa patrimonial.

Itàlia: El Govern de la República Italiana declara, de conformitat amb l'article 16 del Conveni, que les sol·licituds de restitució o de devolució de béns culturals robats o exportats il·legalment s'han de presentar davant del Tribunal del lloc en què radiqui el bé. En cas que es desconeixi aquest lloc o que el bé no estigui a l'Estat,

es presenta la sol·licitud davant del Tribunal del lloc en el qual tingui la seva residència o el seu domicili l'inculpat o, si es desconeixen, davant el del lloc en què viu l'inculpat. Si l'inculpat és una persona jurídica o una associació no reconeguda, s'apliquen les disposicions de l'article 19 del Codi de procediment civil italià.

El Govern de la República Italiana declara així mateix que les sol·licituds de restitució o de devolució de béns s'han de presentar per conducte diplomàtic o consular.

Lituània: De conformitat amb l'article 16 del Conveni esmentat, la República de Lituània declara que el Ministeri de Cultura de la República de Lituània és l'autoritat que rep les sol·licituds de restitució o de devolució dels béns culturals i els transmet als tribunals de la República de Lituània.

Noruega:

1. De conformitat amb l'article 13, dins de l'Espai Econòmic Europeu s'apliquen les normes internes de l'EEE.

2. De conformitat amb l'article 14, el Conveni s'aplica al territori del Regne de Noruega i als territoris que en depenen.

3. De conformitat amb l'article 16.1.a), les sol·licituds de restitució o de devolució de béns culturals presentades per un Estat en virtut de l'article 8 es poden presentar directament davant dels tribunals o altres autoritats noruegues competents.

Regne dels Països Baixos: «el Regne dels Països Baixos declara que, de conformitat amb l'apartat 5 de l'article 3 del Conveni, considera que l'acció està subjecta a un termini de prescripció de setanta-cinc anys.

A més, el Regne dels Països Baixos, com a membre de la Unió Europea, declara que, de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 13 del Conveni, aplica en les seves relacions amb altres estats contractants que siguin membres de la Unió Europea les normes internes de l'esmentada organització i que, per tant, no aplica en les seves relacions amb els esmentats estats contractants les disposicions d'aquest Conveni l'àmbit d'aplicació de les quals coincideixi amb el de les normes esmentades».

Paraguai: La República del Paraguai declara, de conformitat amb els termes de l'article 16 del Conveni (...), que les sol·licituds de restitució o de devolució dels béns culturals formulades per un Estat en virtut del que disposa l'article 8 es poden presentar per conducte diplomàtic o consular.

Perú: La República de Perú declara, de conformitat amb el que disposa l'article 16 del Conveni (...), que les sol·licituds de restitució o de devolució de béns culturals presentades per un Estat en virtut del que disposa l'article 8, es poden formular per conducte diplomàtic o consular.

Romania: De conformitat amb el que disposa l'article 16 del Conveni, Romania declara que les sol·licituds de devolució i de restitució de béns culturals presentades per un Estat en virtut de l'article 8 li poden ser sotmeses per conducte d'una o diverses de les autoritats designades per aquest Estat per rebre les esmentades sol·licituds i transmetre-les als tribunals o altres autoritats competents de l'Estat esmentat.

Aquest Conveni va entrar en vigor de manera general l'1 de juliol de 1998 i per a Espanya entra en vigor l'1 de novembre de 2002, de conformitat amb el que estableix l'article 12.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 30 de setembre de 2002.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors, Julio Núñez Montesinos.